

UZASADNIENIE

A. H. (1) w pozwie z dnia 16 stycznia 2020 r. przeciwko

(...) Spółce Akcyjnej w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swą rzecz kwot: 130.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 50.000,00 zł tytułem odszkodowania, obydwie kwoty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 maja 2019 r. do dnia zapłaty.

Swoje roszczenie powód wywodził ze szkody powstałej w wyniku śmierci jego życiowej partnerki- Z. K. w wypadku drogowym spowodowanym przez kierującego pojazdem objętym, w dacie zdarzenia, ochroną ubezpieczeniową pozwanego ubezpieczyciela. W następstwie zdarzenia powód doznał bowiem szkody tak niemajątkowej- uwarunkowanej cierpieniem krzywdy, jak i majątkowej- wywołanej osłabieniem aktywności życiowej.

W związku z powyższym powód wniósł także o zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania .

(pozew k. 4- 9)

Zarazem, w dniu 16 stycznia 2020 r. małoletnia A. H. (2) reprezentowana przez swego przedstawiciela ustawowego w osobie ojca- A. H. (1) wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. wnosząc w nim o zasądzenie na swą rzecz kwoty 150.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami naliczanymi wobec kwoty 140.000,00 zł od dnia 18 maja 2019 r. do dnia zapłaty, zaś wobec kwoty 10.000,00 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kwoty 50.000,00 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2019 r. do dnia zapłaty.

Powódka wywodziła swoje roszczenie ze szkody powstałej w wyniku śmierci matki- Z. K. w wypadku drogowym spowodowanym przez kierującego pojazdem objętym w dacie zdarzenia ochroną ubezpieczeniową pozwanego ubezpieczyciela.

Powódka wniosła także o zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania sądowego.

(pozew o k. 4- 9 z załączonych akt o sygn. II C 131/20)

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2020 r. Sąd połączył sprawę prowadzoną pod sygn. akt II C 131/20 z niniejszym postępowaniem celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt II C 130/20.

(postanowienie, k. 32 z załączonych akt o sygn. II C 131/20)

W odpowiedziach na pozew wniesionych przez (...) S.A. w Ł. wobec powoda w dniu 20 lutego 2020 r. zaś wobec powódki w dniu 30 marca 2020 r. ubezpieczyciel wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swą rzecz kosztów procesu od powodów.

Strona pozwana przyznała wystąpienie opisanego zdarzenia ubezpieczeniowego objętego jej ochroną, w wyniku którego śmierć poniosła Z. K.. Niemniej wskazano, iż wypłacone już z tego tytułu świadczenia ubezpieczeniowe skompensowały szkodę powodów. Zakwestionowano przy tym także objęte powództwem roszczenia co do wysokości. Nadto w ocenie pozwanego towarzystwa ewentualne odsetki od dochodzonej kwoty winny być naliczane od daty wyrokowania.

(odpowiedzi na pozew, k. 60- 63 oraz k. 76- 79)

W dalszym toku rozprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

(stanowiska stron e- protokół Re- Court od 01:33:09 do 01:41:00, k. 137)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 stycznia 2019 r. na skrzyżowaniu drogi (...) miała miejsce kolizja drogowa. Prowadząca samochód osobowy marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...) W. Ś., jadąc drogą (...) nie zastosowała się do znaku STOP i wymusiła pierwszeństwo przejazdu na jadącym drogą (...) wraz z naczepą ciągniku siodłowym M. o nr rejestracyjnym (...). W rezultacie nastąpiło zderzenie tych pojazdów. Podróżująca wówczas S. Z. K. doznała obrażeń, które skutkowały jej śmiercią w dniu 31 stycznia 2019 r.

W. Ś. i 2 pozostałe pasażerki S. zginęły na miejscu.

(okoliczności niesporne między stronami)

W dacie śmierci Z. K. pozostawała związku z A. H. (1). Znali się od sierpnia 2014 r. Stanowili parę przez ok. 4,5 roku z czego ponad 3 lata, począwszy od sierpnia 2015 r. zamieszkiwali wspólnie w wynajętym 2- pokojowym mieszkaniu.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte; także zeznania: M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte oraz W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Z. K. oraz A. H. (1) stanowili dobrze dobraną parę. A. H. (1) jest introwertykiem, zaś Z. K. była ekstrawertyczką. Z. K. była pierwszą miłością A. H. (1). Była jedyną osobą, która rozumiała go bez słów.

Para zamieszkała razem gdy okazało się, że Z. K. jest w ciąży. A. H. (1) i Z. K. nie planowali tak wczesnego rodzicielstwa. Niemniej zamieszkałi ze sobą z miłości i ostatecznie byli szczęśliwi.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte)

Córka Z. K. i A. A. (1) H. urodziła się w dniu (...) Była zdrowym dzieckiem. Nie chorowała przewlekle. W wieku niespełna roku rodzice oddali ją do żłobka. Wiązało się to z opłatą rzędu 300,00 zł. Następnie, w wieku 3 lat poszła do publicznego przedszkola .z czym wiązały się wówczas opłaty rzędu 350,00 zł.

(kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia,, Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte)

Z. K. stanowiła z A. H. (1) bardzo zgodną parę.

(Zeznania M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte)

W rozmowach z bratem- W. K. Z. K. żartowała, iż nie ma się nawet o co pokłócić z A. H. (1), gdyż w każdej sprawie potrafią dojść do porozumienia.

(Zeznania W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Z. K. oraz A. H. (1) planowali wspólną przyszłość. Po zawarciu przez A. H. (1) umowy o pracę na czas nieokreślony zamierzali nabyć własne mieszkanie. W dalszej przyszłości planowali zawrzeć związek małżeński. Nie konkretyzowali jednak planów w tym przedmiocie.

(Zeznania: M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte oraz W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Utrzymywali kontakty ze swoimi krewnymi, w szczególności rodziną Z. K. z uwagi na zamieszkiwanie krewnych A. H. (1) w odległości kilkuset kilometrów. Okolicznościowo, choćby w okresie świątecznym odwiedzali krewnych obojga.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte oraz zeznania: M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte)

W ramach tworzonej przez siebie z córką rodziny oraz prowadzonego gospodarstwa domowego dzielili się obowiązkami po partnersku.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte; także zeznania: M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte oraz W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Oboje łączyli studia z pracą. Z. K. początkowo dorabiała w kawiarniach, a następnie, jako pomoc biurowa w kancelarii komorniczej.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte oraz zeznania W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Zarabiała tam ok. 2.000- 2.200,00 zł. Pracę kontynuowała w okresie ciąży, dopóki była do tego zdolna, następnie korzystała z zasiłku. A. H. (1) do dziś pracuje w przedsiębiorstwie (...). W tamtym okresie zarabiał ok. 3.500,00 zł.

Dochody z w/w. źródeł wystarczały im na utrzymanie. Poczynili drobne oszczędności w wymiarze ok. 5.000,00 zł. Z pomocy krewnych korzystali głównie przy opiece nad córką.

W początkowym okresie ponosili koszty wynajmu na poziomie 1.500- 1.600,00 zł miesięcznie. Na utrzymanie gospodarstwa domowego- zakupy dla 3- osobowej rodziny wydawali ok. 800,00 zł. Ponadto studiujący zaocznie A. H. (1) ponosił z tego tytułu opłaty w wysokości 500,00 zł miesięcznie

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte)

Z. K. początkowo rozpoczęła studia psychologiczne, potem jednak studiowała pedagogikę w systemie dziennym. Lecz przy indywidualnym toku nauczania. Chciała pracować z dziećmi. Na uczelni, wśród kolegów i koleżanek, jak i w miejscu odbywanych praktyk cieszyła się bardzo dobrą opinią.

(Zeznania M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte oraz zaświadczenia i oświadczenia, k. 20- 40)

W dniach 25- 27 stycznia 2019 Z. K. uczestniczyła w szkoleniu (...) w K..

(Certyfikat, k. 41 oraz zaświadczenie, k. 42)

W trakcie powrotu ze szkolenia uległa wyżej opisanemu wypadkowi komunikacyjnemu w następstwie którego zmarła.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte oraz zeznania W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Spośród bliskich Z. K., A. H. (1) jako pierwszy dotarł na oddział intensywnej opieki medycznej, gdzie została hospitalizowana. W związku z podaniem się za jej współmałżonka został poproszony o dokonanie identyfikacji nieprzytomnej.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte)

Podobnie, jak reszta jej bliskich liczył, iż poszkodowana przeżyje. Jednakże Z. K. zmarła po 4 dniach nie odzyskawszy przytomności. Została pochowana w Z..

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte oraz zeznania M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte)

A. H. (1) bardzo ciężko przeżył śmierć partnerki. Korzystał z wielomiesięcznego zwolnienia lekarskiego. Stał się jeszcze bardziej zamknięty w sobie. Zaprzestał wówczas prowadzenia życia towarzyskiego. Do chwili obecnej jest w żałobie. Od śmierci partnerki pozostaje skoncentrowany na córce. A. H. (1) pozostaje bardzo blisko z córką.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte; także zeznania: M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte oraz W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte, zeznania W. K. e- protokół Re- Court od 00:34:13 do 00:58:00, k. 134- verte- 135- verte)

Rodzina Z. K. podtrzymuje kontakt z A. H. (1) oraz A. H. (2). Wszyscy dokładają starań aby A. pamiętała matkę. Babcia macierzysta często opowiada jej o zmarłej. Dziewczynka ogląda zdjęcia.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte oraz zeznania M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte)

A. H. (1) odwiedza z córką grób Z. K. zasadniczo co tydzień, także w okolicznościowe rocznice i święta .

A. H. (2) mimo dziecięcego wieku zmieniła się zauważalnie dla otoczenia. Zrobiła się bardziej wyciszona, a zarazem bardziej empatyczna- czuła. Zasadniczo pozostaje otwarta, jednakże okresowo manifestuje odczuwany brak matki. Dostrzega i wartościuje różnice między sobą a rówieśnikami z obojgiem rodziców. Po śmierci matki A. K. nie wymagała pomocy psychologiczno- psychiatrycznej. Niemniej obecnie A. H. (1) rozważa konieczność skonsultowania córki ze specjalistą w tej dziedzinie.

(Przesłuchanie powoda, e- protokół Re- Court od 00:58:49 do 01:32:00, k. 135- verte- 136- verte oraz zeznania M. J. e- protokół Re- Court od 00:07:40 do 00:34:00, k. 133- verte- 134- verte)

A. H. (1) kupił w maju 2019 r. 2- pokojowe mieszkanie dla siebie i córki. Przy zakupie wspomógł się kredytem hipotecznym w wysokości 200.000,00 zł. W związku z tym uiszcza co miesiąc ratę w wysokości ok. 980,00 zł. Pozostaje zatrudniony w przedsiębiorstwie (...). Rozwija się zawodowo i awansuje. Aktualnie zarabia ok. 5.000,00 zł.

Z uwagi na konieczność samotnego wypełniania obowiązków rodzicielskich, niezależnie od pomocy uzyskiwanej od rodziny Z. K., zmienił uczelnie. Aktualnie ponosi z tego tytułu koszty rzędu 2.500,00 zł na semestr, otrzymuje świadczenie z tytułu programu „Rodzina 500+”. Koszt utrzymania córki wynosi szacunkowo ok. 600,00 zł. Ponadto aktualna opłata z tytułu uczęszczania dziecka do przedszkola wynosi 400,00 zł.

A. i A. H. (2) radzą sobie finansowo, żyjąc na średnim poziomie. W obecnej sytuacji A. H. (1) zdołał poczynić oszczędności w wymiarze 7- 8.000,00 zł.

W 2018 r. dochód powoda wzrósł do poziomu 60.460,54 zł, względem 42.366,29 zł w 2017 r. Niemniej po śmierci Z. K. i przebywaniu na zwolnieniu lekarskim w jego dochód za rok 2019 zmniejszył się do poziomu 45.562,54 zł.

(Formularze PIT- 11: za rok 2017, k. 96- 98; za rok 2018, k. 99 i 100 oraz za rok 2019, k. 101 i 102; ponadto wiedza notoryjna)

Samochód sprawcy kolizji w następstwie której zmarła Z. K., w dacie zdarzenia pozostawał pod ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej (...) S.A. w Ł..

(Okoliczność niesporna)

W dniu 17 kwietnia 2019 r. A. i A. H. (2) wraz z rodzicami i bratem Z. K. zgłosili ubezpieczycielowi szkodę doznaną w związku z jej śmiercią. Zarówno A., jak i A. H. (2) wniosli o wypłatę kwot po: 150.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 100.000,00 zł tytułem odszkodowania.

(Zgłoszenie szkody, k. 14- 16 oraz wydruk e- mail, k. 17)

W wyniku przeprowadzonego przez ubezpieczyciela postępowania likwidacyjnego A. H. (1), decyzją z dnia 26 czerwca 2019 r. otrzymał świadczenie ubezpieczeniowe w wysokości 30.000,00 zł na które złożyło się zadośćuczynienie w kwocie 20.000,00 zł oraz odszkodowanie w kwocie 10.000,00 zł.

(Decyzja, k. 18)

Z kolei A. H. (2), decyzją z dnia 26 czerwca 2019 r. otrzymała świadczenie ubezpieczeniowe w wysokości 20.000,00 zł na które złożyły się zadośćuczynienie i odszkodowanie w kwotach po 10.000,00 zł każde.

(Decyzja, k. 18 z załączonych akt o sygn. II C 131/20)

Powyzszy stan faktyczny ustalono w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, którego wiarygodność nie budziła wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest w większości zasadne. Dlatego podlega proporcjonalnemu uwzględnieniu. W rozpatrywanej sprawie Sąd oparł się na normach art. 415, 435, 436, 444, 445, 446 k.c. oraz art. 34 i 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...).

Powodowie wywodzili swe roszczenie z art. 446 k.c. przewidującego, na skutek śmierci poszkodowanego, możliwość przyznania od zobowiązanego do naprawienia szkody najbliższym członkom rodziny zmarłego: stosownego odszkodowania, jeżeli wskutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej (§ 3) jak i odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (§ 4).

W rozpoznawanej sprawie źródłem szkody, tak majątkowej, jak i niemajątkowej, dla obojga powodów była śmierć w wypadku komunikacyjnym- kolizji pojazdów matki A. H. (2) oraz partnerki życiowej A. H. (1) w osobie Z. K.. Odpowiedzialność za nią ponosił w myśl art. 436 § 2 w zw. z art. 435 § 1 k.c. posiadacz pojazdu, któremu, na zasadach ogólnych- na podstawie art. 415 k.c. można było przypisać winę. Na podstawie bezspornych okoliczności zdarzenia drogowego z dnia 27 stycznia 2019 r. należy przyjąć, iż winę za w/w. wypadek ponosiła kierująca S., który w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC pozostawał wówczas pod ochroną pozwanego towarzystwa. Zgodnie więc z

art. 34 ust. 1 w zw. z 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w jej kształcie obowiązującym na dzień zdarzenia (t.j. Dz.U.2018.473) (...) S.A. w Ł. było zobowiązane do naprawy szkody powstałej z winy ówczesnej posiadaczki ubezpieczonego pojazdu.

Powyzsza konkluzja przemawia za uznaniem powództwa za zasadne co do zasady. Ważąc je następnie co do wysokości Sąd w pierwszej kolejności przeanalizował się do roszczenia z tytułu zapłaty zadośćuczynienia. Jego materialnoprawną podstawę stanowi przepis art. 445 §1 k.c. w zw. z art. 444 §1 k.c. Zadośćuczynienie jest formą rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej i obejmuje swym zakresem wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które mogą powstać w przyszłości. Ma w swej istocie ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć. Dzięki niemu winna zostać przywrócona równowaga, zachwiana wskutek popełnienia przez sprawcę czynu niedozwolonego. Ma ono charakter całościowy i winno stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość. Wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności sprawy, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości czy nieodwracalnego charakteru. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień i ujemnych doznań psychicznych powinny być uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, jednakże w relacji do indywidualnych okoliczności danego przypadku. Od osoby odpowiedzialnej za szkodę poszkodowany winien otrzymać sumę pieniężną, o tyle w danych okolicznościach odpowiednią, by mógł za jej pomocą zatrzeć lub złagodzić poczucie krzywdy i odzyskać

równowagę psychiczną. Nie ma natomiast podstaw do uwzględnienia żądania w takiej wysokości, by przyznana kwota stanowiła ponadto, ze względu na swoją wysokość represję majątkową. (vide: uchwała pełnego składu Izby Cywilnej SN z dnia 8 grudnia 1973 roku, OSNCP 1974 ,poz. 145)

Judykatura wskazuje przy tym (m.in. wyrok SN z dn. 3 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III CSK 279/10), iż w obowiązującym stanie prawnym zakres szkód objętych normą dyspozycyjną art. 446 § 4, których naprawienia mogą domagać się pośrednio poszkodowani śmiertelnym zdarzeniem szkodowym jest stosunkowo szeroki. Podzielając to stanowisko, Sąd, wskazuje także iż dla zasądzenia zadośćuczynienia z tego tytułu nie wystarczy śmierć osoby najbliższej, ale powinny zachodzić jeszcze dodatkowe okoliczności, wskazujące na to, że śmierć poszkodowanego stała się dla jego najbliższych źródłem udręczeń moralnych.

Wysokości zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową nie da się tak skrupulatnie określić jak przy wynagradzaniu szkody majątkowej. Zarazem truizmem jest stwierdzenie, że śmierć osoby bliskiej jest jednym najcięższych doświadczeń i powodować może dużo poważniejsze cierpienia niż szkoda na osobie.

Z. K. była dla powoda osobą wyjątkowo bliską. Mimo niesformalizowanego charakteru, jak i stosunkowo niedługiego okresu związku, byli sobie wyjątkowo bliscy. Stworzyli rodzinę i planowali wspólną przyszłość, która w wyniku zdarzenia szkodowego została zaprzeczona na samym początku drogi życiowej powoda. Bliskość i głębię relacji powoda ze zmarłą potwierdzili jej krewni utrzymujący regularny kontakt z obojgiem, a następnie pomagający mu w opiece nad powódką.

Niespodziewana, przedwczesna śmierć życiowej partnerki była dla powoda doświadczeniem wręcz druzgoczącym. Skutkowało długotrwałym zwolnieniem, potrzebą profesjonalnej pomocy psychiatrycznej w stosownym zakresie, a przy tym widocznym w odbiorze otoczenia zamknięciem się i skoncentrowaniem na relacji z córką. Mimo upływu przeszło dwóch lat powód pozostaje w żałobie, co było także widoczne dla Sądu w trakcie przeprowadzonego posiedzenia. A. H. (1) nie stworzył kolejnego związku; dopiero od niedawna zaczął wznawiać dawne wspólne ze zmarłą kontakty towarzyskie. Regularnie i często odwiedza grób Z. K.. Brakuje mu poczucia zrozumienia. Poczynione ustalenia pozwalają przyjąć, iż powód na skutek śmierci swojej partnerki życiowej doznał znacznej krzywdy.

Sąd mając powyższe na względzie uznał, iż finansowy wymiar jej kompensaty może sięgać 150.000,00 zł. Uwzględniając przy tym świadczenie wypłacone z tego tytułu w postępowaniu likwidacyjnym, wysokość należnego mu zadośćuczynienia wyniosła kwotę 130.000,00 zł.

Podobnie strata matki stanowiła źródło znacznej krzywdy dla powódki. Mimo młodego wieku- niespełna 5,5 roku w dacie wyrokowania A. K. ma świadomość straty, życia w niepełnej rodzinie, swej odmienności na tle innych dzieci z przedszkola. Ustalono starania ojca oraz krewnych macierzystych aby dziewczynka nie zapomiała o matce w dacie śmierci której miała niewiele ponad 3 lata nie skompensują poczucia straty.

O doświadczonej z tego tytułu krzywdzie świadczą choćby zauważalne dla bliskich powódki zmiany w jej zachowaniu po śmierci matki. Także relacjonowane w toku przesłuchania powoda oraz zeznań świadków jej wypowiedzi w przedmiocie braku mamy i postulatu aby inne dzieci z przedszkola też nie miały swoich. Dodatkowo w przypadku powódki poczucie krzywdy, w miarę upływu lat, może utrzymywać się , gdyż dziewczynce w okresie dorastania nie będzie towarzyszyła matka.

Powyższy wywód przemawiał za przyznaniem powódce także zadośćuczynienia w kwocie wysokości 150.000,00 zł. Uwzględniając przy tym świadczenie wypłacone z tego tytułu w postępowaniu likwidacyjnym, należało więc zasądzić 140.000,00 zł. Mając przy tym na uwadze, iż łączna suma dochodzonego zadośćuczynienia wraz ze świadczeniem wypłaconym już w postępowaniu likwidacyjnym wynosiła 160.000,00 zł (150.000,00 zł+ 10.000,00 zł= 160.000,00 zł), w zakresie różnicy 10.000,00 zł roszczenie powódki podlegało oddaleniu.

Rozstrzygając następnie w przedmiocie należnego odszkodowania, Sąd zważył, iż celem tego świadczenia jest zrekompensowanie szkód o charakterze majątkowym, w postaci niepomyślnych skutków ekonomicznych wynikłych ze śmierci osoby bliskiej poszkodowanych, które nie ulegają wyrównaniu na innych podstawach, z tym że zgodnie z powołanym przepisem wynagrodzone może być jedynie znaczne pogorszenie sytuacji życiowej. Według ustalonego poglądu, przy ocenie znacznego pogorszenia sytuacji życiowej najbliższych członków rodziny zmarłego, jako przesłanki odszkodowania z art. 446 § 3 k.c. należy brać pod uwagę ogół czynników mających wpływ na ukształtowanie sytuacji życiowej tych osób, w szczególności również cierpienia psychiczne, jeżeli wywołują reperkusje w sferze materialnej. Ocena ta nie może odnosić się wyłącznie do stanu z dnia śmierci poszkodowanego, ale musi prowadzić do porównania hipotetycznego stanu odzwierciedlającego sytuację, w jakiej w przyszłości znajdowałiby się bliscy zmarłego, do sytuacji w jakiej znajdują się w związku z jego śmiercią. (vide: wyrok SA w Katowicach z dnia 19 kwietnia 2001 r., w sprawie o sygn. I Aca 23/2001). Ocena „znacznego pogorszenia” zależna jest od rozmiarów ujemnych następstw natury majątkowej wywołanych przez śmierć osoby najbliższej, zarówno już istniejących, jak dających się na podstawie zasad doświadczenia życiowego przewidzieć w przyszłości. Odszkodowanie z art. 446 § 3 k.c. obejmuje te szkody spowodowane śmiercią osoby najbliższej, które nie podlegają wyrównaniu na podstawie innych przepisów. Obok szkód wymiernych obejmuje szkody niewymierne, nie dające się ściśle ustalić.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że na skutek zdarzenia ubezpieczeniowego po stronie obojga powodów wystąpiła szkoda majątkowa. Zgodnie z poczynionymi ustaleniami z powodu cierpienia doświadczonego po śmierci swej życiowej partnerki powód długotrwale przebywał na zwolnieniu, co skutkowało obniżeniem wymiaru jego dochodów. Powód stał się rodzicem samotnie wychowującym dziecko.

Dodatkowo śmierć jednej z dwóch osób dostarczających dochód do gospodarstwa domowego powoduje wymierne konsekwencje finansowe dla całej rodziny. Jak bowiem ustalono Z. K. zasadniczo pozostawała aktywna zawodowo. W okresie poprzedzającym swą śmierć zarabiała ok. 2.000- 2.200,00 zł, które wносиła do budżetu gospodarstwa domowego tworzonego z powodami.

Powodowie w rozpatrywanej sprawie dochodzili zapłaty świadczeń odszkodowawczych po 50.000,00 zł. Sąd zważył, iż roszczenia obojga wraz ze świadczeniami uzyskanymi na etapie postępowania likwidacyjnego, stanowią sumarycznie ledwie 5- cioletni dochód Z. K. na tym poziomie.

(10.000,00 zł + 50.000,00 zł= 60.000,00 zł; 60.000,00 zł x 2= 120.000,00 zł; 2.000,00 zł/mc): W związku z powyższym wywodem, dochodzonych przez strony świadczeń odszkodowawczych nie sposób uznać za wygórowane. Stanowią bowiem sumę dochodu, jaki we względnie krótkim czasie zmarła mogłaby wnieść do gospodarstwa domowego prowadzonego ze stronami przy założeniu, że jej dochód, wbrew tendencjom ekonomicznym nie podlegałby wzrostowi. Nagła śmierć partnerki i matki powodów spowodowała brak tego dochodu. Powódka nie otrzymuje po śmierci matki żadnych świadczeń.

Ponadto zmarła czyniła osobiste, nie podlegające wycenie, ale wymierne ekonomicznie, starania o wychowanie i opiekę nad córką, utrzymanie ogniska domowego, takie czynności jak sprzątanie, pranie, gotowanie. Brak tych starań w sposób oczywisty odczuwają i będą przez najbliższe lata odczuwali powodowie. Większość z nich przejął teraz powód.

Zatem Sąd uznał, iż kwota po 50.000,00 zł tytułem odszkodowania na rzecz każdego z powodów jest niewygórowana i odpowiednia.

Rozstrzygając w przedmiocie odsetek, Sąd oparł się na normach art. 481 § 1 i 2 k.c. Mając na uwadze art. 817 k.c. Sąd przyjął, iż pozwany pozostawał opóźniony ze spełnieniem świadczenia ubezpieczeniowego wobec obojga powodów w dniu 18 maja 2019 r. jako dni następnym po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku zdarzeniu ubezpieczeniowym.

W związku z powyższym rozstrzygając o kosztach, Sąd na podstawie art. 98 § 1 zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu oraz wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa kwotę 14.417,00 zł. Zarazem na podstawie art. 100 zd. 2

k.p.c. Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu oraz wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa kwotę 14.417,00 zł.

.....

SSO Mariola Kaźmierak

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć stronie powodowej przez jej pełnomocnika.

Dnia 3 marca 2021 r.

.....

SSO Mariola Kaźmierak